ඇත්තටම මේවා ඇත්තද? වෛද්‍ය උපාධිය ලක්ෂ 65කට විකුණන්නේ අපිට තියෙන ආදරේටද? පාසල් වහන්නෙ, පාසල්වලින් මුදල් අය කරන්නෙ, විශ්වවිද්‍යාලවල ඉඩ තියෙද්දිත් ශිෂ්‍යයෝ බඳවා නොගන්නෙ අපි වෙනුවෙන්ද? පාසල්වලට ගෙවන්න දරුවන්ට හොරකම් කරන්න සිද්ධ වෙලා. 3ක් අරගත්ත ශිෂ්‍යයාට යන්න සරසවියක් නෑ. දරුවන්ට සුබ අනාගතයක් හදන්නේ මෙහෙමද?

අද පාසල් නඩත්තු කරන්නෙ කවුද? ඔබ නෙවෙයිද? ආණ්ඩුව පම්පෝරි ගැහුවට මොකද අධ්‍යාපන ප්‍රතිපාදන කපනවා. ඒ බරත් අද මව්පියන්ට පැටවිලා ඉවරයි. බඩු මිල අහස උසට. වැටුප් වැඩි කරලා නෑ. ආදායම් වැඩි වෙලා නෑ. බදු පිට බදු ගහනවා. ඒ මදිවට අධ්‍යාපනයටත් දැන් ගෙවන්න වෙලා තියෙනවා. අපි අහනවා ඔබට මේ බර දැරිය හැකිද? දැනටත් 17% ක් දරුවෝ පාසල් යන්නේ නෑ. මොකද මේ පිරිවැය දරන්න බැරි නිසා. හෙට මේ ටික වෙන්නේ ඔබේ දරුවට වෙන්න බැරිද?

මේක තමයි ආණ්ඩුවේ ප්‍රතිපත්තිය. කිසිම වෙනසක් නෑ. තව තව යෝජනා ගේනවා අධ්‍යාපනය විකුණන්න. එච්චරයි. ජාත්‍යන්තර පාසල්, පෞද්ගලික පාසල් තොග පිටින් අරින්න හදනවා. පෙළ පොත් විකුණන්න යනවා. පාසල් නඩත්තු කරන එක මව්පියන්ට පවරනවා. මේ තමයි නව අධ්‍යාපන යෝජනා. විශ්වවිද්‍යාලවල තත්වය මීටත් වඩා අනතුරුදායකයි. රාජ්‍ය විශ්වවිද්‍යාල දියුණු කරන්නෙ නෑ. හැබැයි උපාධි කඩ රට පුරා අරිනවා. රජයේ සරසවිවල දේශන ශාලා, විද්‍යාගාර, පරිගණක, ක්‍රීඩා පිටි, ආචාර්යවරු මේ පහසුකම් සංවර්ධනය වෙන්නෙ නෑ. ඇහුවොත් කියනවා සල්ලි නෑලු. හැබැයි පෞද්ගලික විශ්වවිද්‍යාල ආරම්භ කරන්න..අන්න එතකොට සල්ලි තියෙනවී

දැන් 'ආයෝජන කලාප' 6 ක් රට පුරා ආරම්භ කරන්න නියමිතයි. මේ කලාපවල පෞද්ගලික විශ්වවිද්‍යාල ආරම්භ කරන මුදලාලිලාට නොමිලේ ඉඩම් දෙනවලු. බදු සහන දෙනවලු. ණය දෙනවලු. අමතක කරන්න එපා, මේ රටේ අහිංසක මිනිහගෙ බිම් අඟල හොරා කන්නෙ, බදු පිට බදු ගහන්නෙ, සහනාධාර කපන්නෙ, වැටුප වැඩි නොකරන්නෙ මේ පාලකයම තමයි.

මේවගෙ ඇත්ත අරමුණ අධ්‍යාපනය දියුණු කරන එකද, මුදලාලිලාට අධ්‍යාපන කඩ දාන්න ඉඩ දෙන එකද කියන එක තේරුම් ගන්න අමාරු නෑ. මේ පෞද්ගලික විශ්වවිද්‍යාල දාන්නේ උසස් පෙළ සමත්, ඒත් රජයේ සරසවිවලට යන්න බැරි අයට යන්න කියලා කිව්වට මොකද, උසස් පෙළ සමත් වුණු පලියට මේවට යන්න බෑ. මොකද අය කරන කෝටි ගණන් ගාස්තු ගෙවන්න අපිට බෑ. අනික මේ ශිෂ්‍යයෝ ගැන කැක්කුමක් තියෙනව නම් කරන්න ඕන රජයේ සරසවිවලට කරන බඳවා ගැනීම් වැඩි කරන එක මිසක් කෝටි ගාණට උපාධි විකුණන එක නෙවෙයි. නමුත් අද අඩුම තරමේ තියෙන පුරප්පාඩුවත් පුරවන්නෙ නෑ5000 කට වඩා විශ්වවිද්‍යාලවල ඉඩ තියෙනවා. ඒත් බඳවා ගන්නෙ නෑ. ඒ වෙනුවට දැන් රජයේ සරසවිවලත් උපාධි විකුණන්න පටන් අරගෙන තියෙනවා.

ආණ්ඩුවට දැන් එක ප්‍රශ්නයයි තියෙන්නෙ. ඒ තමයි මේවා රටේ නීතිය බවට පත් කරගන්න එක. එතකොට සියල්ල අංග සම්පූර්ණ වෙනවා. ඒකට 2011 දි පනතක් ගෙනාවා. හැබැයි සම්මත කරගන්න බැරි වුණා. දැන් ඒ පනතේ යෝජනාම ගැසට් එකක් විදිහට ගෙනල්ලා තියෙනවා. ඒකට අනුව පෞද්ගලික විශ්වවිද්‍යාල පිළිගන්නත්, රජයේ විශ්වවිද්‍යාලවල උපාධි විකුණන්නත් පුළුවන්. හරි පැහැදිලියි මේක පැරැද්දුවේ නැත්නම්, උපාධි ගන්න ඕන කාටත් මිලියන ගණන් ගෙවන්න වෙයි. බැරි අයට සරසවියක පස් පාගන්නවත් බැරි වෙයි.

අනික දැන් නිදහස් අධ්‍යාපනය කියලා දෙයක් නෑ. මොකද මේක කප්පාදු කරලා, කරලා ඉතිරි වෙච්ච රොඩ්ඩක් විතරයි. අධ්‍යාපනයෙන් අපේක්ෂා කරන කිසි අරමුණක් මේ අධ්‍යාපනය තුළ නෑ. මේ අධ්‍යාපනය ප්‍රමාණාත්මකවත් ගුණාත්මකවත් කප්පාදු වෙලා ඉවරයි. නිර්මාණශීලීත්වය, විචාර බුද්ධිය, මනුෂ්‍යත්වය දරුවන් තුළ වර්ධනය කරන්න සමත් අධ්‍යාපනයක් නෙවෙයි මේක.

විභාග ලියන්න කටපාඩම් කරවන ගිරා පෝතක අධ්‍යාපනයක් විතරයි අන්තිමේ ඉතිරි වෙලා තියෙන්නෙ. බිහි වෙන්න පුළුවන් විභාගවලට උත්තර ලියන්න දන්න, ඒත් ජීවිතේ කිසිම ප්‍රශ්නෙකට උත්තර නැති, කශේරුකා බිඳගත්තු පරම්පරාවක් විතරයි.

සටන් වදිමුද? දණින් වැටෙමුද?

ඒ නිසා අද අපට විශාල අරගලයක් තියෙනවා. එකක් නිදහස් අධ්‍යාපනය දිනා ගන්න ඕන. ඒ කියන්නේ හැමෝටම සමාන අධ්‍යාපන අවස්ථා තහවුරු කරගන්න සටනක් තියෙනවා. ඒ වගේම, ඒ අධ්‍යාපනය සැබෑ මිනිස් පෞරුෂයන් ගොඩනඟන අධ්‍යාපනයක් බවට පෙරළ ගන්නත් සටන් කරන්න වෙනවා. අද අපි ඒ අරගලය ආරම්භ කරලා තියෙනවා. හැබැයි අපි විතරක් සටන් කළා කියලා මුකුත් වෙන්නෙ නෑ.

මව්පියන් විදිහට ඔබයි, පොදු ජනතාවයි නිහඬ නම් පාලකයෝ මේ විනාශය අඛණ්ඩව කරයි. හැබැයි අපි සමාජයක් විදිහට නැඟී සිටියොත් ඒක පරද්දන්න පුළුවන්. ඒ නිසා සටන් වැදීම හැර වෙන විකල්පයක් නෑ. සටන් වදිනවද එහෙම නැත්නම් දණින් වැටෙනවද කියන තීරණය ඔබ සතුයි. ඒ මත මේ රටේ අනාගතය තීරණයවෙයි. මේ රටේ දරුවන්ගේ අනාගතය සුභවාදී වෙයිද නැද්ද කියන එක තීරණය වෙන්නෙ ටියුෂන් යවන ප්‍රමාණය මත හරි කටපාඩම්කරන්න ගතකරන කාලය මත හරි නෙවෙයි. හොඳ අධ්‍යාපනයක් සඳහා සටන් කරනවද නැද්ද කියන කාරණය මත. අපේ ජීවිතවල හෙට දවස අපායක් වෙයිද සුරපුරක් වෙයිද කියන එක ඒ අරගලය තුළ තීරණය වෙනවා. ඒ නිසා අපි කියනවා. නිහඬව සිටියා ඇති. දැන් නැඟී සිටින්න කාලය ඇවිත් තියෙනවා. නිදහස් අධ්‍යාපනයත් අධ්‍යාපනයේ නිදහසත් දිනා ගන්න වගේම ජීවිතේ අනෙකුත් සෑම ප්‍රශ්නයක්ම විසඳ ගන්නත් එකාවන්ව පෙළගැසී සටන් වදිමු.

නිදහස් අධ්‍යාපනයත් අධ්‍යාපනයේ නිදහසත් දිනා ගැනීමට පෙළ ගැසෙමු.

අන්තර් විශ්වවිද්‍යාලයීය ශිෂ්‍ය බලමණ්ඩලය
www.iusfsl.org media.iusfsl@gmail.com 0777357124

தொடர்ந்தும் நாம் மௌனம் காப்போமா?

வண. மத குருமார்களே, அன்பார்ந்த தாய் தந்தையரே, சகோதர சகோதரிகளே,

கல்வியை அழிக்கிறது அரசாங்கம்.

இந்த நாட்டின் பெற்றோர்கள் என்ற வகையில் உங்கள் பிள்ளையின் எதிர்காலத்திற்கும், மாணவர்கள் இளைஞர்கள் என்ற வகையில் உங்களின் எதிர்கால எதிர்பார்ப்புகளுக்கும் ஏற்படவுள்ள கதி பற்றி அறிந்திருப்பீர்கள் என்று நாம் நினைக்கின்றோம்.

இன்னுமொரு தேர்தல் வந்துவிட்டது. கதைகள் சொல்வதற்கும் வாக்குறுகளுக்கும் எந்த குறையும் இல்லை. அடுத்ததாக பொதுநலவாய மாநாடு, “தேசத்திற்கு மகுடம்”, “பாதை எழுச்சி”, “ஐந்து சக்திகளின் கேந்திரம்” போன்ற கண்காட்சிகளில் எந்த குறையும் இல்லை. எனினும் இந்த கண்காட்சிகளின் நடுவே மறைக்கப்பட்டுள்ள கசக்கும் உண்மைகளே நாம் விளங்கிக் கொள்ள வேண்டியவையாகும். பொய்களை கடந்து கசக்கும் உண்மைகளை விளங்கிக் கொள்ளவிட்டால் எமது வாழ்வின் அனைத்து எதிர்பார்ப்புகளும் அழிவதனை தடுக்க முடியாது என நாம் கருதுகின்றோம்.

இலாபம் அவர்களுக்கு அழிவு எங்களுக்கு

இந்த அதிசய நாட்டில் இல்லாமையும் வறுமையும் அநீதியும் தவிர வேறு ஒன்றும் நமக்கு இல்லை. பசியால் மட்டுமல்ல இன்று தாகத்தில் மரணிக்க வேண்டியும் ஏற்பட்டுள்ளது. ஏனென்றால் இலாபத்திற்காக குடிப்பதற்கு இருந்த நீரையும் நாசம் செய்த நாடு இது. நாட்டில் அரைவாசி நிலத்தில் உள்ள நீரை குடிக்க முடியாது. ஏனென்றால் அந்த நீரை குடித்தால் சிறுநீரகம் பாதிக்கப்படுகிறது. பின் மரணம். இது இன்று நாட்டில் அனைத்து பிரதேசங்களுக்கும் பரவுகின்ற அபயாமாகியுள்ளது. இது ஒரு பிரச்சினை மாத்திரமே. மால்மா குடிக்க முடியாது. அதிலும் நஞ்சு. மருந்து எடுத்தால் அது காலம் கடந்தது அல்லது தரம் குறைந்தது. அது மட்டுமா இந்த பிரச்சினைகளுக்காக போராடவும் முடியாது. எனென்றால் போராடினால் தேசத்துரோகி அல்லது பயங்கரவாதி என கூறி கொலை செய்யப்படுகின்றனர். எனவே இது மனிதர்கள் வாழும் சமூகம் அல்ல என்பது வெளிப்படையாகியுள்ளது. இது அனுதினமும் கொல்லப்படும் சமூகம்ℴ ஆளும் வர்க்கத்துக்கு அவர்களின் கொள்ளை இலாபமே முக்கியம்.

இவை அனைத்துக்கும் காரணம் வேறு எதுவும் அல்ல ஆளும் வர்க்கத்தின் இலாப வெறி. போக்குவரத்து, சுகாதாரம் என்பவற்றை தனியாருக்கு விற்றதனால் எற்பட்ட விளைவுகள் உங்களுக்கு தெரிவும். காய்ச்சல் தடிமனுக்கே இன்று ஆயிரக்கணக்கில் செலவு செய்ய வேண்டியுள்ளது. அரசாங்க வைத்தியசாலைகள் பேருக்கு மட்டும் உண்டு. மருந்து துண்டை தவிர வேறு எதுவும் கொடுக்கப்படுவதில்லை. சாதாரண மனிதனுக்கு இருதய நோய் ஏற்பட்டால் நிலைமை என்ன? பேருந்துகளில் ஏறி சத்திரசிகிச்சைக்கு பணம் சேர்க்க பிச்சை எடுக்க வேண்டும் இல்லாவிட்டால் சாக வேண்டும். இது தான் நிலைமை. இவைகள் தனியார் மயப்படுத்தலினால் கிடைத்தவைகள். இப்படியே போனால் மூச்சு எடுப்பதற்கும் பணம் கொடுப்பதற்கான காலம் நீண்ட தூரத்தில் இல்லை.

கல்வியின் தலைவிதி

விற்பதற்கு சந்தர்ப்பம் வழங்கினால் கல்விக்கு ஏற்படப்போகும் கதியும் அதுவேதான். கல்வி பெறுவதற்கான சந்தர்ப்பம் கோடி கணக்கில் பணம் செலுத்தக்கூடிய சிலருக்கு மட்டும்தான் கிடைக்கும். ஆனால் அரசாங்கமோ நாங்கள் இதனை செய்வது நாட்டின் பிள்ளைகளுக்காகவும் அவர்களின் வளமான எதிர்காலத்திற்கு என்று சொல்லும்.

இது உண்மையா? எங்கள் மேல் இருக்கின்ற பாசத்தினாலா மருத்துவ பட்டத்தை 65 இலட்சத்துக்கு விற்கின்றார்கள்? எமக்காகவா பாடசாலைகளில் பணம்

padippakam

அரவிடுகின்றார்கள், பல்கலைக்கழகங்களில் வசதிகள் இருந்தும் மாணவர்களை சேர்க்காமல் இருக்கின்றார்களே அது எமக்காகவா? பாடசாலைகளுக்கு பணம் செலுத்த மாணவர்கள் திருடும் நிலை ஏற்பட்டுள்ளது. 3 A எடுத்தும் பல்கலைக்கழகம் இல்லை. மாணவர்களுக்கு வளமான எதிர்காலம் எப்படி அமையும்?

இன்று பாடசாலையை பராமரிப்பது யார்? நீங்கள் இல்லையா? அரசாங்கம் என்ன வீர வசனம் போசினால் கல்விக்கு ஒதுக்கும் பணத்தை குறைக்கிறது. அந்த பாரத்தையும் இன்று பெற்றோர்களின் தோல்களுக்கு ஏற்றப்பட்டுவிட்டாயிற்று. பொருட்களின் விலை வானை முட்டுகிறது. சும்பள அதிகரிப்பு இல்லை. வருமானம் அதிகரிக்கவில்லை. வரிக்கு மேல் வரி விதிக்கப்படுகிறது. இதெல்லாம் போதாது என்று இன்று கல்விக்கும் செலுத்த வேண்டியுள்ளது. இந்த சுமையை சுமக்க உங்களுக்கு முடியுமா?
இன்றும் 17 % பிள்ளைகள் பாடசாலைக்கு செல்வதில்லை. காரணம் இந்த செலவுகளை தாங்க முடியாது போயுள்ளது. நாளை இந்த நிலை உங்கள் பிள்ளைகளுக்கு வர முடியாதா?

இதுதான் அரசாங்கத்தின் கொள்கை. இதில் எந்தவித மாற்றமும் இல்லை. கல்வியை விற்க புதிது புதிதான முன்மொழிகளை கொண்டு வருவர்கள். அவ்வளவுதான். சர்வதேச பாடசாலைகள், தனியார் பாடசாலைகளை பலவற்றை ஒரேடியாக திறக்க முயற்சிக்கின்றார்கள். பாடப் புத்தகங்களை விற்பதற்கு முயற்சிக்கப்படுகிறது. பாடசாலையை பராமரிக்க பெற்றோர்களுக்கு பொறுப்பாக்கப்படுகிறது. இவைதான் கல்விக்கான புதிய முன்மொழிகள்.

பல்கலைக்கழகங்களின் நிலை இதனை விட அபாயகரமானது. அரச பல்கலைக்கழகங்களை அபிவிருத்தி செய்வதில்லை. எனினும் பட்டம் வழங்கும் கடைகளை நாடு பூராகவும் திறக்கின்றனர். அரச பல்கலைக்கழகங்களில் விரிவுரை மண்டபம், கணினி ஆய்வுகூடம், மைதான வசிதிகள் இல்லை. விரிவுரையாளர்கள் இல்லை. கேட்டால் காசு இல்லையாம். ஆனால் தனியார் பல்கலைக்கழகம் ஆரம்பிப்பதற்கு என்றால் காசு உண்டு.

இப்போது 6 “முதலீட்டு வலயங்களை” ஆரம்பிக்க ஏற்பாடாகியுள்ளது. இந்த பிரதேசங்களில் தனியார் பல்கலைக்கழகங்களை ஆரம்பிக்கும் முதலாளிமார்களுக்கு இலவசமாக காணி வழங்கப்படுமாம். வரிச் சலுகை வழங்கப்படுமாம். கடன் வழங்கப்படுமாம். இந்த நாட்டில் சாதார மக்களின் நிலத்தை கொள்ளையடிப்பது, வரிக்கு மேல் வரிச் சுமத்துவது, சலுகைகளை வெட்டுவது, சம்பளத்தை அதிகரிக்காமல் இருப்பது இதே ஆட்சியாளன் என்பதை மறந்துவிட வேண்டாம். இவைகளின் நோக்கம் கல்வியை அபிவிருத்தி செய்வதற்கானதா அல்லது முதலாளிமார்களுக்கு கடை போடுவதற்கு சந்தர்ப்பம் வழங்குவதற்காவா என்பதை விளங்கிக் கொள்ள ஒன்றும் கடினம் அல்ல.

உயர் தரத்தில் சித்தி பெற்ற போதும் பல்கலைக்கழகம் போக முடியாதவர்களுக்காகவே இந்த தனியார் பல்கலைக்கழகங்கள் என்று கூறுகின்ற போதும் உயர் தரத்தில் சித்தி பெற்றுவிட்டாலும் இவற்றுக் போக முடியாது. ஏனென்றால் அவர்கள் கேட்கும் கோடிக் கணக்கான கட்டனத்தை நமக்கு செலுத்த முடியாது. மற்றது இந்த மாணவர்கள் மீது உண்மையான அக்கறை இருந்தல் செய்ய வேண்டியது அரச பல்கலைக்கழகங்களில் சேர்க்கப்படும் மாணவர்களின் எண்ணிக்கையை அதிகரிக்க வேண்டியதே தவிர ஒரு நபர் பட்டங்களை கோடிக் கணக்கான காசுக்கு விற்பதல்ல. எனினும் இன்று குறைந்தபட்சம் இருக்கின்ற வெற்றிடங்களுக்கு மாணவர்கள் சேர்க்கப்படுவதில்லை. 5000 மேற்பட்ட வெற்றிடங்கள் இருக்கின்றன. எனினும் மாணவர்கள் சேர்த்துக் கொள்ளப்படுவதில்லை. அதற்கு பதிலாக இன்று அரச பல்கலைக்கழகங்களும் பட்டங்களை விற்க ஆரம்பித்துள்ளன.

அரசாங்கத்திற்கு இன்று ஒரே ஒரு பிரச்சினைதான் இருக்கிறது. அது இவற்றை நாட்டின் சட்டங்களாக மாற்றுவது. அப்போது அனைத்தும் பூரணமாகிவிடும். அதற்கு 2011ம் ஆண்டு சட்டமூலம் ஒன்றை கொண்டு வந்தார்கள். எனினும் அதனை நிறைவேற்றிக் கொள்ள முடியவில்லை. இப்போது அந்த சட்ட மூலத்தின் முன்மொழிவுகளை வர்த்தமானிப் பத்திரமாக கொண்டு வந்துள்ளனர். அதன் படி தனியார் பல்கலைகழகங்களை ஏற்றுக் கொள்ளவும், அரச பல்கலைக்கழகங்களில் கல்வியை விற்கவும் முடியும். இதனை தோற்கடிக்காவிட்டால் எவரும் பட்டம் பெற மில்லியன் கணக்கில் கட்டனம் செலுத்த வேண்டும். முடியாதவர்களுக்கு பல்கலைக்கழகத்திற்கு கால் வைக்கவும் முடியாது.

மற்றது இன்று இலவசக் கல்வி என்று ஒன்றும் இல்லை. ஏனென்றால் அவைகள் வெட்டப்பட்டுள்ளன. எஞ்சியுள்ளது சொற்பமே. இந்த கல்வியே அளவு ரீதியாகவும் பண்பு ரீதியாகவும் ஒன்றும் இல்லை என்ற அளவுக்கு வெட்டப்பட்டுள்ளது. இந்த கல்வி புத்தாக்கம், பகுத்தாராயும் திறன், மாணுட நேயம் ஆகியவற்றை பிள்ளைகளிடத்தில் ஏற்படுத்தும் வல்லமை கொண்டதால்ல.

பரீட்சை எழுத மனப்பாடம் செய்யும் கிளப்பிள்ளை கல்வி மட்டுமே இறுதியாக எஞ்சியுள்ளது. பரீட்சைக்கு விடை எழுத தெரிந்த, எனினும் வாழ்கையில் எந்த பிரச்சைனைக்கும் பதில் தெரியாத ....வகை பரம்பரையே உருவாக்குகிறது.

போராடுவோமா? அல்லது மண்டியிடுவோமா?

இதனால் இன்று எமக்கு பாரிய போராட்டம் ஒன்று உள்ளது. ஒன்று நாம் இலவசக் கல்வியை உறுதி செய்ய வேண்டும். அதாவது அனைவருக்கும் கல்விக்கான சமமான சந்தர்ப்பத்தை உறுதிப்படுத்திக் கொள்வதற்கான போராட்டம் ஒன்று உண்டு. அதேநேரம், கல்வியினூடாக உண்மையான மனித ஆளுமையை கட்டியெழுப்புகின்ற கல்வியாக நிலை மாற்றம் செய்ய வேண்டிய போராட்டத்தையும் மேற்கொள்ள வேண்டும். நாம் இன்று அந்த போராட்டத்தை ஆரம்பித்துள்ளோம். எனினும் நாம் மட்டும் போராடி ஒன்றும் நடைபெற போவதில்லை. பெற்றோர்கள் என்ற ரீதியில் நீங்களும், பொது மக்களும் மௌனம் என்றால் ஆட்சியாளர்கள் இந்த அழிவை தொடர்ந்து செய்வார்கள். சமூகம் என்ற ரீதியில் நாம் எழுந்து நின்றோம் என்றால் அதனை தோற்கடிக்க முடியும். எனவே போராடுவதை தவிர மாற்று எதுவும் இல்லை. போராடுவதா அல்லது மண்டியிடுவதா என்ற தீர்மானத்தை நீங்கள் எடுக்க வேண்டும். அதன் அடிப்படையில் தான் இந்த நாட்டின் எதிர்காலம் தீர்மானிக்கப்படும். இந்த நாட்டின் பிள்ளைகளின் எதிர்காலம் வளமானதா இல்லையா என்பது எத்தனை டிவுசன் வகுப்புகளுக்கு அனுப்புகின்றோம் அல்லது மனப்பாடம் செய்யும் நேரத்தின் அளவு என்பவற்றில் அல்ல. அது நல்ல கல்விக்காக போராடுவோமா இல்லையா என்பதிலேயே தங்கியுள்ளது. நாளைய நமது வாழ்வு கொடுமையானதா அல்லது சுபீட்சமானதா என்பது அந்த போராட்டத்தின் மூலம் தீர்மானிக்கப்படும். எனவே நீங்கள் மௌமாக இருந்தது போதும். காலம் வந்துவிட்டது. இலவச கல்வியையும் கல்வியின் சுதத்திரத்தையும் வெற்றிக் கொள்ளவும் வாழ்கையின் ஏனைய அனைத்து பிரச்சினைகளின் தீர்வுக்காகவும் ஒன்றாக அணித்திரண்டு போராடுவோம்.

இலவசக் கல்வியையும் கல்வியின் சுதநத்தித்தையும் வெற்றிக் கொள்ள அணித்திரள்வோம்.

அனைத்து பல்கலைக்கழக மாணவர் பேரவை
www.iusfsl.org media.iusfsl@gmail.com 0777357124

ආණ්ඩුව අධ්‍යාපනය වනසයි. තවත් අපි නිහඬ වෙමුද?

ස්වාමීන් වහන්ස/පූජකතුමනි,
ආදරණීය අම්මේ/තාත්තේ,
සහෝදරයා/සහෝදරිය,

මේ රටේ මව්පියෝ විදිහට ඔබට ඔබේ දරුවගෙ අනාගතයට වෙන්න නියමිත වගේම, ශිෂ්‍යයෝ තරුණ තරුණියෝ විදිහට ඔබට ඔබේ අනාගතයට අත් වෙන්න නියමිත අනාගත ඉරණම ගැන අවබෝධයක් ඇති කියලා අප හිතනවා.

ඡන්ද පෝලිමක් දැන් ආයෙත් එනවා. කියන කතාවලයි, දෙන පොරොන්දුවලයි කිසිම අඩුවක් නෑ. ඊළඟට පොදු රාජ්‍ය මණ්ඩල සමුළුව. ‘දැයට කිරුළ’ ‘මඟ නැගුම’ ‘පංච බල කේන්ද්‍රය’ මේ වගේ සංදර්ශනවලින් කිසි අඩුවක් නෑ. හැබැයි අපි තේරුම්ගත යුතුයි මේ සංදර්ශන අස්සේ හංගපු ඇත්ත තිත්තයි. මේවට අඳින්නේ නැතිව ඒ තිත්ත ඇත්ත තේරුම් නොගත්තොත් අපි හිතනවා, ජීවිතේ හැම හීනයක්ම විනාශ වෙන එක වළක්වන්න බෑ.

උන්ගෙ ලාභය අපේ විලාපය

මේ ආශ්චර්යමත් රටේ නැති බැරිකමයි, අසරණකමයි ඇරුණම අපේ ජීවිතවල වෙන කිසිවක් නෑ. කුසගින්නේ විතරක් නෙවෙයි අද මිනිස්සුන්ට පිපාසිතවත් මැරෙන්න වෙලා තියෙනවා. මොකද ලාභය වෙනුවෙන් බොන්න තිබුණ ජලය පවා විනාශ කරගත්ත රටක් මේක. රටේ භූමියෙන් භාගෙක වතුර බොන්න බෑ. මොකද ඒ වතුර බිව්වම වකුගඩු විනාශ වෙනවා. එහෙම නැත්නම් මැරෙන්න වෙනවා. මේක දැන් රටේ හැම තැනම පැතිරෙන අනතුරක් වෙලා තියෙනවා. මේ එක ප්‍රශ්නයක් විතරයි. කිරිපිටි බොන්න බෑ. ඒවයෙ වස. බෙහෙත් ටිකක් ගන්න බෑ. එක්කෝ කල් පැනලා, නැත්නම් බාලයි. ඒ විතරක් නෙවෙයි මේ ප්‍රශ්න වෙනුවෙන් සටන් කරන්නත් බෑ. මොකද සටන් කළොත් වෙන්නේ දේශද්‍රෝහියෙක් කරලා, එහෙම නැත්නම් ත්‍රස්තවාදියෙක් කරලා මරලා දානවා. ඒ නිසා හරි පැහැදිලියි, මේක මිනිස්සු ජීවත්කරවන සමාජයක් නෙවෙයි. මරවන සමාජයක්. පාලක පන්තියට වැදගත් උන්ගේ ලාභය විතරයි.

මේ හැම එකටම හේතුව වෙන මොකක්වත් නෙවෙයි. පාලක පන්තියේ ලාභ පිපාසය. ප්‍රවාහනය, සෞඛ්‍ය විකුණුවාම මොකද වුණේ කියලා ඔබ දන්නවා. උණ හෙම්බිරිස්සාවක් හැදුණත් දහස් ගාණක් ගෙවන්න වෙලා තියෙනවා. ආණ්ඩුවේ රෝහල් තියෙනවා නමට. බෙහෙත් තුණ්ඩුව ඇරුණම දෙන දෙයක් නෑ. සාමාන්‍ය මිනිහෙක්ට හදවත් රෝගයක් හැදුණොත් මොනවා වෙයිද? එක්කෝ බස් එකක් බස් එකක් ගාණේ, සැත්කමට මුදල් හොයන්න හිඟා කන්න වෙයි. නැත්නම් මැරිලා යයි. එච්චරයි. ඒ තමයි පෞද්ගලිකකරණයේ ප්‍රතිවිපාක. මේ විදිහට ගියොත් හුස්ම ගන්නත් ගෙවන්න වෙන දවස වැඩි ඈතක නෑ.

අධ්‍යාපනයේ ඉරණම

විකුණන්න ඉඩ දුන්නොත් අධ්‍යාපනයට වෙන්න යන්නෙත් මේකම තමයි. අධ්‍යාපනය ලබන්න අවස්ථාව ලැබෙන්නේ කෝටි ගණන් ගෙවන්න පුළුවන් අතළොස්සකට විතරයි. හැබැයි ආණ්ඩුව කියයි, අපි මේව කරන්නේ රටේ දරුවෝ වෙනුවෙන්, ඔවුන්ට සුබ අනාගතයක් හදන්න කියලා.

படிப்பகம்